

Forhold skal til Overvejelse i en Kommission, med et Par Ord at henlede Opmærksomheden paa dette Spørgsmaal og antyde, i hvilken Retning jeg mener, at denne Bestemmelse bør ændres.

Det, jeg sigter til, er den Bestemmelse, der findes i Sparekasseloven af 28. Maj 1880, § 4, om, at børsnoterede Obligationer, det vil jo særlig sige Kreditforeningsobligationer, skulle optages i Regnskabet efter Gennemsnitskursen for de 3 sidste Aar. Jeg tror, at det vil være heldigt, at man i den nye Sparekasselov gaar til den Forandring at opgøre disse Værdipapirers regnskabsmæssige Værdi efter et noget længere Aaremaals Gennemsnitskurs. Jeg tror, at man bør optage disse Papirers Værdi i Regnskabet efter en mindst 6aarig eller højst 10aarig Gennemsnitskurs. Jeg er overbevist om, at en saadan Forandring i flere Henseender vil have en gavnlig Betydning for Sparekasserne. Det er nemlig meget uheldigt med disse store regnskabsmæssige Fra- og Tilskrivninger, der nu finde Sted ved Sparekassernes Beholdninger, naar man bogfører disse Værdipapirer efter et saa kort Aaremaals Gennemsnitskurs; derom har Fortiden givet meget tydelig Belæring. Det er ikke saa mange Aar siden, at Landets største og meget vel funderede Sparekasse med flere Millioner Kr. i Reservefonden maatte afskrive saa mange Millioner i Løbet af et Par Aar paa Grund af den 3aarige Gennemsnitskurs, at Reservefonden nær var gaaet helt med. Der er ingen Grund til at have en saadan Bestemmelse af Hensyn til Sparekassernes Soliditet, thi Obligationerne blive altid til Slut pari værd. Naar man derimod tager et længere Aaremaals Gennemsnitskurs, bliver der mere Stabilitet i Forholdene, og det har overordentlig Betydning for Sparekasserne og kan ogsaa bidrage til, at de saa bedre kunne bevare den grundmurede Tillid, de helst skulle nyde hos Publikum. Det vil ogsaa have den Betydning for Sparekasserne, at de faa større Dispositionsfrihed med Hensyn til deres Midlers Anbringelse, naar de med større Tryghed kunne gaa til at anbringe Midlerne i Kreditforeningsobligationer. Og det vil endelig tillige have den Betydning, at det vil støtte saadanne Papirers Kurs netop særlig paa Tider, hvor de kunne trænge mest dertil. Jeg tvivler derfor ikke om, at en saadan Forandring vil være meget heldig, og jeg vil haabe, at den kommende Sparekassekommission vil tage dette Forhold under nøje Overvejelse, og at Re-

sultatet deraf maa blive et Forslag om, at en saadan Gennemsnitskurs for et længere Aaremaal bliver indført til Opgørelse af de nævnte Papirers regnskabsmæssige Værdi. Jeg haaber dette saa meget mere, som man ved Livsforsikringsloven af 1904 indførte en saadan Bestemmelse angaaende Opgørelse af Livsforsikringsselskabernes Beholdninger af Værdipapirer, idet man der bestemte, at Værdien skal opføres i Regnskabet efter en 10 Aars Gennemsnitskurs.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg finder ingen Anledning til i dette Øjeblik at gaa dybere ind paa Sagen og kan i øvrigt anbefale Lovforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Notarialvæsenets Ordning i København.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1138 ff.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Ogsaa til Foretagelsen af denne Sag kræves Tingets Samtykke; jeg vil imidlertid betragte dette som givet, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Da jeg var forhindret i at være til Stede ved nærværende Lovforslags anden Behandling, finder jeg det rigtigst at gøre den Bemærkning, at hvis Lovforslaget vedtages her ved tredie Behandling i uforandret Skikkelse, vil det være nødvendigt for mig at stille Ændringsforslag til Lovforslaget i Folketinget, da jeg mener, at man her er gaaet højere med Gagerne end nødvendigt.